

דבר אחר, העורב שבא מיהוֹדָה שגְּנַךְרָא עֹרֶב, שנאמר (בראשית ט) אָנֹכִי אֲעַרְבָּנוּ. כתוב הערב, בלי וא"ז. אמר רבי פנחס, למה נקרא שמו עורב? שהיה הולך בהרים בעורב. והינו שאמר לשלואל כאשר ירדף הקרא בהרים. אמר באהר שמנני להיות קורא בהרים. לו, שמנני להיות קורא בהרים. כתוב כאן קרא, וכותוב שם (תחים קמ"ז) לבני עורב אשר יקראה.

ואמיר רבי פנחס, בא וראה מה בין מלכי יהודה למלכי ישראל. שליח הקדוש ברוך הוא לדוד וגרשוּוּ ממלכותו, ומיד שב בתשובה לפניו הקדוש ברוך הוא. ואל תחמה על זה, ואפליו מנשה מלך יהודה, שהיה רשע, מיד שב בתשובה לפניו הקדוש ברוך הוא, ולקח אמנות אבותיו, ושב למלכותו.

וזה שבא הכתוב להורות. וישלח את הערב - זה דוד, שהיה קורא תמיד עורך, ושליחו הקדוש ברוך הוא ממלכותו והוציאו מביתו, ומה בתוב בו? והוא יצא צואר ושות"ב, שכתוב (שמואל-ב ט) ודוד עליה במעלה היזמים עלה ובוכה ושב בראש לו חפוי. היה יוצא ושב בתשובה, ומתוודה על חטאתי ובקש רחמים עליהם, וידע כי חטאתי עלייהם, והוא עשו לו שנשלח ממלכותו ונגרש.

ובכל דבר ודבר של חטא גם במלכותו או בישראל, היה תולה הדבר בו, והיה יורע שהוא היה גורם. עד יבשת המים, שהшибו: לא עלייך הדבר, אלא אל שואל ואל בית הדים. בא וראה, שפתחו שם (ט) ויהי רעב ביום דוד שלוש שנים שנה אחרי שנה ובקש דוד את פניו ה, שבר שהוא היה גורם. אמר לו הקדוש ברוך הוא: לא עלייך זו, אלא על שואל. עד יבשת

דבר אחר, העורב שבא מיהוֹדָה, שגְּנַךְרָא הערב כתיב, בלא וא"ז. אמר רבי פנחס, למה נקרא שמו עורב, שהיה הולך בהרים בעורב. וחייבנו דאמר לשואל, (ש"א כו ט) באשר ירדף הקרא בהרים. אמר לו, שמתני להיות קורא בהרים, כתיב הכא קורא, וכתיב הטעם, (תחים קמ"ז ט) לבני עורב אשר יקראה.

ואמיר רבי פנחס, בא וראה מה בין מלכי ברוך הוא לדוד, וגרשוּוּ ממלכותו, ומיד שב בתשובה לפניו הקדוש ברוך הוא. ואל תחמה על זה, ואפליו מנשה מלך יהודה, שהיה רשע, מיד שב בתשובה לפניו הקדוש ברוך הוא, ולקח אומנות אבותיו, ושב למלכותו. וזה שבא הכתוב להורות, וישלח את הערב, זה דוד, שהיה קורא תמיד בעורב, ושליחו הקדוש ברוך הוא ממלכותו, והוציאו מביתו, ומה כתיב ביה. והוא יצא צואר ושות. כתיב, (ש"ב טו ט) ודוד עליה במעלה היזמים עלה ובוכה וראש לו חפוי. היה יוצא ושב בתשובה, ומתוודה על חטאתי, ובקש רחמים עלייהם, וידע כי חטאתי עשו לו שנשלח ממלכותו ונגרש.

ובכל דבר ודבר דחטאה גרים בישראל, היה תולה הדבר בו, והיה ידע דהוא היה גרים. עד יבשת המים, שהшибו לא עלייך הדבר, אלא שואל ואל בית הדים.

הא חזי, כתיב (ט) ויהי רעב ביום דוד שלוש שנים שנה אחרי שנה ובקש דוד את פניו ה, דבר דהוא היה גרים, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, לא עלייך זו אלא על שואל. עד